

ZÁŘÍ

09'90

OSTRAVA KINOSTAŽNÍ

DO NOVĚ SEZŮNY

Vážení diváci,

vítám Vás na divadelní cestě, na níž se letos budeme potkávat s mnoha otázkami, možná i nejistotami a rozpaky, na cestě, která nepochybně povede ke křižovatkám signalizujícím potřebu hledání se všemi možnými návraty i riziky. Takové ale bude divadlo, taková je podstata každé tvorby, která posouvá lidské poznání vpřed a životu dává smysl.

Naše divadlo, tak jako snad všechna divadla u nás, bude postupně hledat svou novou, opravdu současnou a moderní podobu. V tom vedle víry ve vlastní schopnosti a možnosti, a ty jsou nemalé, musí počítat také s Vámi, diváky. Byli bychom rádi, kdybyste byli účastnými soudci, přísnými a nezaujatými, aby Váš hlas byl slyšet a my ho vnímali jako podnět, jak lépe a přitažlivěji dělat divadlo, podstatněji a odpovědněji ukazovat na situaci člověka v tomto světě.

Tituly, které Vám v letošní divadelní sezóně předkládáme, ukazují na snahu spojovat to nejaktuálnější a progresivní, co nabízí současná dramatika, s tím, co je prověřenou hodnotou a je dnes klasickým odkazem minulých generací. Otevíráme se zároveň uměleckým osobnostem, ať už jsou to režiséři, dirigenti, scénografové, sólisté, aby vyslovili svůj názor na svět, který nás obklopuje, i nejniternější prožitky, jež mohou pomoci zpřítomnit ten vždy neopakovatelný, jedinečný zázrak, kterým je silný umělecký zážitek.

Sezónu 1990—91 zahajuje pět souborů Státního divadla v Ostravě s novými šéfy. Jsou skutečnými osobnostmi, a tedy zárukou, že slova jako zabydlenost, spokojenost, divadelní jistota nebudou mít v naší umělecké instituci místo. Opouští nás loutková scéna, která se od 1. července 1990 osamostatnila. Jejím členům přejeme — zlomte vaz!

Vážení diváci, naše divadla jsou pro Vás otevřena, těšíme se na naše společné krásné zážitky.

PhDr. Dalibor MALINA, ředitel SDO

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

Z á ř í :

2.	Ne		15.—	Soubor opery SDO účinkuje na Hukvaldech. Uvádí operu G. Verdiho NABUCCO V budově DAD se nehraje	
4.	Út	A	19.—	A. Ponchielli: Gioconda	O
5.	St	B	19.—	B. Martinů: Voják a tanečnice	O
6.	Čt	Šk	10.—	V. Blodek: V studni — premiéra B. Martinů: Hlas lesa K. Loos: O komínku křivě postaveném	O
7.	Pá	D	18.30	Ch. Gounod: Faust a Markétka	O
8.	So	Mimo	19.—	Voskovec — Werich — Ježek: Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk	Č
9.	Ne			Nehraje se	
10.	Po	Šk	10.—	A. Dvořák: Čert a Káča	O
11.	Út	V	19.—	L. Delibes: Coppélia	B
12.	St	VI	19.—	A. Dvořák: Rusalka	O
13.	Čt	VII	19.—	A. Jirásek — J. Dietl: Filozofská historie	M
14.	Pá	VIII	19.—	W. Shakespeare: Macbeth	Č
15.	So	X	19.—	R. Rolland: Hra o lásce a smrti	Č
16.	Ne	MP	19.—	G. Verdi: Nabucco	O
18.	Út	E	18.30	Ch. Gounod: Faust a Markétka	O
19.	St	F	19.—	R. Bolt: Člověk pro každé počasí	Č
20.	Čt	G	19.—	L. Delibes: Coppélia	B
21.	Pá	H	19.—	B. Martinů: Voják a tanečnice	O
22.	So	Mimo	19.—	R. Rolland: Hra o lásce a smrti	Č
23.	Ne	N	14.—	L. Delibes: Coppélia	B
		MP	19.—	W. Shakespeare: Macbeth	Č
25.	Út	I	19.—	B. Martinů: Voják a tanečnice	O
26.	St	II	19.—	R. Bolt: Člověk pro každé počasí	Č
27.	Čt	III	19.—	R. Wagner: Zlato Rýna	O
28.	Pá	IV	19.—	A. Dvořák: Rusalka	O
29.	So	X	19.—	R. Bolt: Člověk pro každé počasí	Č
30.	Ne	MP	19.—	A. Jirásek — J. Dietl: Filozofská historie Změna programu vyhrazena!	M

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Z á ř í :

2.	Ne	MP	19.—	P. Kohout: August August, august	Č
3.	Po	Šk	10.—	J. Suchý — J. Šlitr: Šest žen Jindřicha VIII.	HK
4.	Út	E	19.—	P. Kohout: August August, august	Č
5.	St	F	19.—	J. K. Tyl — V. Trojan: Paní Marjánka, matka pluku	Ot
6.	Čt	Šk	10.—	J. Suchý — J. Šlitr Šest žen Jindřicha VIII.	HK
7.	Pá	Mimo	18.30	F. Loewe — A. J. Lerner: My Fair Lady	M
8.	So	Mimo	19.—	E. Kálmán: Čardášová princezna	Ot
9.	Ne	MP	18.30	F. Loewe — A. J. Lerner: My Fair Lady	M
11.	Út	I	19.—	E. Künneke: Bratránek z Batávie Hostuje Slezské divadlo Opava	Ot
12.	St	II	19.—	P. Kohout: August August, august	Č
13.	Čt	III	19.—	J. K. Tyl — V. Trojan: Paní Marjánka, matka pluku	Ot
14.	Pá	IV	19.—	J. Suchý — F. Havlík: Výhybka	Č
15.	So	Mimo	14.—	E. Kálmán: Čardášová princezna	Ot
		Mimo	19.—	E. Kálmán: Čardášová princezna	Ot
16.	Ne	UZAV	18.30	F. Loewe — A. J. Lerner: My Fair Lady	M
18.	Út	A	19.—	P. Kohout: August August, august	Č
19.	St	B	19.—	Baletní triptych — premiéra M. Ravel: Bolero F. A. I. Tůma: Dialog tvarů O. Nedbal: Nedbalky	B
20.	Čt	C	19.—	P. Kohout: August August, august	C
21.	Pá	D	19.—	P. Kohout: August August, august	C

22. So Mimo 14.— F. Loewe — A. J. Lerner: M
My Fair Lady
23. Ne MP 19.— J. Suchý — F. Havlík: Výhybka Č
25. Út V 19.— P. Kohout: August August, Č
august
26. St VI 19.— E. Künneke: Ot
Bratránek z Batávie
Hostuje Slezské divadlo Opava
27. Čt VII 19.— J. Suchý — F. Havlík: Výhybka Č
28. Pá VIII 19.— P. Kohout: August August, Č
august
29. So Mimo 19.— J. Strauss: Vídeňská krev — Ot
premiéra
30. Ne MP 19.— J. Strauss: Vídeňská krev Ot
Změna programu vyhrazena!

KOMORNÍ SCÉNA (Divadlo loutek)

Z á ř í :

11. Út Mimo 19.— T. Jones — H. Schmidt: M
Ano, ano
13. Čt Mimo 19.— V. Havel: Asanace Č
16. Ne Mimo 19.— V. Havel: Asanace Č
20. Čt Mimo 19.— T. Jones — H. Schmidt: M
Ano, ano
- Změna programu vyhrazena!

Zkratky: Šk — pro školy, MP — Mimo a mimořádné předplatné, O — opera, B — balet,
Č — činohra, M — muzikál

UZAV — uzavřené představení

HK — hudební komedie, Ot — opereta

DIVADLO PETRA BEZRUČE

Dům kultury VÍTKOVIC

Z á ř í :

1.	So	Mimo	19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
5.	St	A	19.—	K. Čapek — P. Palouš: Válka s mloky	Č
6.	Čt	F	19.—	Voskovec — Werich — Ježek: Caesar	Č
8.	So	D	19.—	W. Allen: Smrt	Č
13.	So	Mimo	19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
19.	St	E	19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
20.	Čt	B	19.—	W. Allen: Smrt	Č
21.	Pá	C	19.—	Voskovec — Werich — Ježek: Caesar	Č
22.	So	S	14.30	K. Čapek — P. Palouš: Válka s mloky	Č
		Mimo	19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
27.	Čt	K	19.—	W. Allen: Smrt	Č
28.	Pá	M	19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
29.	So	Mimo	19.—	Voskovec — Werich — Ježek: Nebe na zemi	Č

Divadlo Petra Bezruče hraje pro školy:

7.	Pá	10.—	VI. Čort: Cirkus Blecha — premiéra
14.	Pá	9.—	VI. Čort: Cirkus Blecha
17.	Po	9.—	I. Fischer: My se vlka nebojíme
26.	St	9.—	VI. Čort: Cirkus Blecha

MINIDIVADLO BLANÍK — Studiová scéna DPB

(vedle DK VÍTKOVIC):

10.	Po	Mimo	19.—	V. Havel: Zahradní slavnost
11.	Út	Mimo	19.—	E. Radzinskij: Toho chlapa zabít
12.	St	Mimo	19.—	V. Havel: Zahradní slavnost
13.	Čt	Mimo	19.—	V. Havel: Zahradní slavnost
24.	Po	Mimo	19.—	V. Havel: Zahradní slavnost
25.	Út	Mimo	19.—	E. Radzinskij: Toho chlapa zabít

Změna programu vyhrazena!

CO UVIDÍTE V NOVĚ SEZÓNĚ

Ta minulá nám všem přinesla tolik touženou svobodu. Pozornost všech lidí se v ní právem obrátila k politickým problémům, protože ty jsou pro další život naší společnosti nejpodstatnější. Nyní již máme svobodně zvolené zastupitelské sbory (kromě těch komunálních), nově jmenovanou vládu a nově potvrzeného prezidenta, takže věříme, že se pozornost lidí obrátí i k věcem každodennějším, a to nejen materiálním, ale i duchovním, mezi jiným i k divadlu a k divadelní tvorbě. Vždyť přece o to jde: abychom byli státem s vysokou úrovní duchovní kultury. V tom je cíl a smysl demokracie a humanity.

I my na všechny tyto věci chceme co nejlépe reagovat tím, co Vám, našim divákům, chceme v nadcházející sezóně nabídnout. Aby to byly věci zajímavé, přitažlivé, krásné a pravdivé. Tímto hlediskem se řídila příprava repertoáru ve všech souborech našeho divadla.

Činoherní soubor má ve svém dramaturgickém plánu na toto období 10 nových premiér, z toho dvě budou uvedeny na komorní scéně v Loutkovém divadle.

Režisér K. Brynda bude inscenovat text J. Kopeckého, napsaný na motivy podkrkonošských lidových her o narození Ježíše Krista s názvem KOMEDIE O HVĚZDĚ. Budeme ji uvádět nejen v tradičním večerním předplatném, ale i v sobotních a nedělních odpoledních (či také dopoledních) představeních, abyste na ni mohli přijít i se svými dětmi.

Budeme spolupracovat i s významnými hostujícími režiséry. Prvním z nich bude Zdeněk Kaloč z brněnského Státního divadla. Ten připraví premiéru hry Karola Sidona SHAPIRA. K. Sidon je autorem u nás málo známým. Není divu, neboť byl minulým režimem pronásledován, jeho hry se nesměly uvádět, až byl totalitním tlakem donucen k emigraci. Nyní žije v západoněmeckém Heidelbergu, kde studuje hebrejistiku. Hra SHAPIRA, nesoucí název podle své titulní postavy, obsahuje hluboce lidský příběh člověka, který ve svém nitru zápasí s tlakem antisemitských předsudků okolního světa, i když se celý děj odehrává v relativně civilizovaném prostředí předválečné západní Evropy (Anglie a Francie). Dalším hostem bude dnes již renomovaný režisér pardubického divadla Michael Tarant, který bude s naším

činoherním souborem inscenovat veselohru moderního italského klasika L. Pirandella SICILSKÁ KOMEDIE, plnou lásky, erotiky a nezkrotného italského temperamentu. Souběžně s ním nastuduje náš režisér B. Jansa slavnou a oblíbenou Nezvalovu MANON LESCAUT a další host Jozef Adamovič ze Slovenského národního divadla připraví na komorní scéně hru současného chilského dramatika žijícího v SRN Gastona Salvatora STALIN, což je dialog umělce (herce moskevského židovského divadla) s despotickým státníkem, v němž se odhaluje dvojí hodnotový (ve druhém případě spíše pahodnotový) pohled na člověka a život.

Nezapomínáme ani na zábavu, a tak jsme do činoherního repertoáru zařadili i rozvernou komedii francouzského autora C. Magniera MALOVANÉ MILOVÁNÍ — o mladém malíři, roztomilé služce a ještě několika dalších ženách, které jsou občas v některých situacích hry přebytečné, a známé, oblíbené Shakespearovo ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY. Kdo se bude chtít krásně bát, může přijít na komorní scénu, kde jako další premiéru uvedeme poprvé v ČSFR velký hit posledních londýnských divadelních sezón — horror St. Mallatratta (podle románu S. Hillové) ŽENA V ČERNÉM.

Na závěr sezóny jsme pak zařadili komedii předního moderního francouzského dramatika J. Anouilha DRAŽÍ FTÁCI, v níž autor s jistou nadsázkou pohlíží na dnešní svět a jeho morálku a nevyhýbá se ani choulostivé oblasti erotických vztahů.

Souběžně s ní pak uvedeme na ostravské jeviště dalšího z dříve zakázaných autorů, populárního herce a dramatika Pavla Landovského. Jeho ironická komedie SANITÁRNÍ NOC je situována do předměstského hostince, kde se v době sanitární uzávěrky sejdou různé vzorky naší předlistopadové společnosti — od servírky až po ministra — a konfrontují své pohledy na život.

Víc než čtyřicet let byl u nás zakázaným autorem i český dirigent a skladatel světové slávy Rafael Kubelík. Z jeho díla uvede operní soubor VERONIKU, barvitě a strhující hudební drama o lásce uprchlého trestance a venkovského děvčete. Celý příběh má i další, symbolickou dimenzi, protože se odehrává na pozadí lidových pašijových her. Opera napsaná těsně po válce a uvedená ještě v roce 1947 v Národním divadle se tak po mnoha letech objeví znovu na českém jevišti.

Příznivý osud neměla v minulých letech ani opera našeho klasika A. Dvořáka ARMIDA, zejména pro nábožensky smírné vyústění svého příběhu, situovaného do doby křižáckých výprav do Svaté země, a to i přesto, že tato opera (napsaná na motivy renesančního eposu Torquata Tassa Osvobozený Jeruzalém) je Dvořákovým skutečně vrcholným dílem. Také ji jsme zařadili do dramaturgického plánu nové sezóny.

Ke 220. výročí narození génia světové hudby L. van Beethovena připravíme uvedení jeho slavné jediné opery FIDELIO a z klasického odkazu světové opery pak náš repertoár obohatíme ještě o nové uvedení populárního Verdiho RIGOLETTA.

Osvěžujícím bonbónkem operního repertoáru by měla být komická opera dalšího italského klasika Gaetana Donizettiho POPRASK V OPEŘE, která se odehrává — jak napovídá její název — v divadelním zákulisí s jeho dráždivými vůněmi i intrikami.

A protože nezapomínáme ani na děti, připravujeme pro ně uvedení tří kratších operních děl v jednom představení. Do tohoto triptychu jsme zařadili operní aktovku V. Blodka V STUDNI, jednoaktovou operu B. Martinů HLAS LESA a operní hříčku K. Loose O KOMÍNKU KŘIVĚ POSTAVENÉM. Také toto představení budeme uvádět i v sobotu nebo v neděli odpoledne (a také dopoledne), abyste na ně mohli přijít společně s Vašimi dětmi.

Triptychem kratších věcí se představí ve své první premiéře sezóny i náš baletní ansámbl. Původní dílko na motivy populárních melodií O. Nedbala ponese lehce frivolní název NEDBALKY. K němu připojíme další původní baletní kompozici na populární Ravelovo BOLE-RO a třetím v této trojici bude taneční fantazie na hudbu našeho barokního skladatele F. A. I. Tůmy DIALOG TVARŮ.

Druhou baletní premiéru sezóny bude tvořit dvojice baletů světově proslulého I. Stravinského PETRUŠKA (z ruského lidového prostředí) a PTÁK OHNIVÁK (dílo impresionistické povahy).

Dnes velmi aktuálním tématem je téma návratů — v čase i v prostoru, téma svým původem vlastně odysseovské. To by také mělo být obsahem třetí baletní premiéry této sezóny. Adekvátní hudba pro TÉMA ODYSSEUS se zatím hledá a její choreografické a taneční ztvárnění by

mělo být původním příspěvkem našeho baletního souboru k prosazování moderního pojetí tanečního umění do tvůrčí praxe.

Naše opereta uvede v obnovené premiéře divácky snad nejoblíbenější titul posledních let, Lehárovu ZEMI ŮSMĚVŮ.

Ale i nové premiéry tohoto souboru sahají z větší části po dílech klasických, která se těší největší popularitě ostravského publika. A tak tedy na ostravském jevišti znovu ožije Straussova VÍDEŇSKÁ KREV a již dlouho neuvedená opereta F. Lehára PAGANINI.

Milovníci moderních muzikálů si jistě přijdou na své při představeních jednoho z předních děl tohoto žánru, kterým je CHICAGO. Jeho autory jsou Američané J. Kander, F. Ebb a B. Fosse, z jejichž díla jsme již v našem divadle uvedli před lety muzikály Kabaret a Řek Zorba. CHICAGO je vlastně z hlediska lokálního umístění děje jakousi protiváhou newyorské West Side Story.

Před lety patřila k diváckým hitům našich kin parodická hudební komedie LIMONÁDOVÝ JOE. Její autoři — J. Brdečka, Vl. Hála a J. Rychlík jí dali i divadelní podobu a její inscenace bude posledním dílem operetního souboru v nadcházející nové sezóně.

Jsme přesvědčeni, že tento repertoár má šanci Vás zaujmout a že se tedy na našich představeních s Vámi budeme setkávat co nejčastěji, k Vašemu i našemu potěšení.

ODCHÁZÍ HLAVNÍ DRAMATURG

Hlavní dramaturg našeho divadla dr. Ladislav Slíva přešel od 1. srpna na základě konkursního řízení na místo ředitele Těšínského divadla. Na to, že od nás odcházejí špičkoví umělci do Brna, Bratislavy a hlavně Prahy, si už naši diváci jaksi, byť neradi, zvykli. Ale do menšího divadla? A dobrovolně? I když na vyšší funkci?

Byl jsem v SDO patnáct let, a to už se člověk, chtěj nechtěj, dostává do určitých stereotypů, které už nejsou dobré pro něho ani pro divadlo, kde působí. A necítím se ještě tak starý, abych tuhle změnu nemohl podstoupit. Proč právě do Těšína? Jednak proto, že mám k Těšínskému divadlu jistý sentimentální vztah. Po návratu do Ostravy ze studií jsem právě o jeho předsta-

veních začal psát kritiky a sleduji jeho výsledky téměř nepřetržitě už víc než 25 let. Už jednou jsem tam byl ostatně zastupujícím ředitelem (v roce 1974), ale pro svůj „politicky pošramocený“ profil jsem tam nesměl zůstat. Mám tam řadu přátel a podle mne oba jeho soubory, jak český, tak i polský, mají předpoklady k tomu, aby se tam dělalo skutečně dobré divadlo. Ono se tam i dělá, ale myslím, že v příliš a zbytečně konzervativní dramaturgii a s minimem kontaktů navenek, a tedy i s minimem ohlasu v širším měřítku. A tohle by se právě mělo změnit. A tak když vznikla situace, že Těšínské divadlo zůstalo bez ředitele, cítil jsem trochu jako svou morální povinnost vzít tuhle zátěž na sebe, jestliže mi k tomu bude dána příležitost. Být dnes ředitelem divadla není totiž žádná kariéra. Zvláště menší divadla zatím ještě tápou v nejistotě o svém příštím materiálním zabezpečení, takže o ředitelské funkce žádný valný zájem není. Věřím však, že máme-li v čele státu dramatika, dalšího dramatika pak ministrem kultury a našeho předního teatrologa místopředsedou české vlády, a sledujeme-li vytvoření nejen hospodářsky stále lépe prosperujícího, ale i vpravdě humánního státu, že i v tomhle ohledu nejistoty po čase pominou.

Co si z ostravského divadla odnášíte? A myslíte, že jste tady něco zanechal?

Odnáším si nesmazatelné zážitky z mnoha pracovních i osobních setkání s vynikajícími kumštýři i dalšími lidmi, vzpomínky na krásné pracovní okamžiky při přípravě řady premiér, pocity uspokojení z výsledků četných inscenací, ke kterým jsem přispěl svou troškou do mlýna. A doufám, že snad některé z těch uskutečněných projektů zůstaly někde v koutcích duší našich diváků. Např. *Ifigenie v Aulidě*, *Hlučná samota*, *Hoře z rozumu*, *Antigona*, *Vassa Železnovová*, *Dům na nebesích*, *Bouře*, *Tvrdohlavá žena*, *Náhodná smrt anarchisty* a některé další.

Ale byl jste jako dramaturg i u takových „projektů“, jako byly *Znovuzrození* nebo *Chlapec s kytarou*...

Předně to nebyly moje projekty. Jak již poznamenal dr. J. Štefanides v Kulturním měsíčníku, tyto projekty se rodily v dramaturgii ideologického oddělení KV KSČ nebo ještě výše. Konkrétně se *Znovuzrozením* to bylo takhle: O tom záměru jsme v divadle věděli dopředu,

a tak jsem proti němu podnikl některé kroky — našel jinou (a dobrou) sovětskou hru, hledal jsem kontakty i na skutečně prvotřídního sovětského režiséra, který by ji inscenoval; jenže tehdejší šéf činohry se náhodou na začátku prázdnin vyskytl na sekretariátu divadla a zvedl telefonní sluchátko. Tehdejší náměstek ministra kultury O. Holan ho zpražil takovým způsobem, že se nezmohl (stejně jako dr. Beneš vůči Stalinovi v té anekdotě o jednání o Zakarpatské Ukrajině) na nic jiného než „Da“. A tak jsme Znovuzrození hrát museli. Bylo by samozřejmě jednoduché přehodit dramaturgii takového titulu na některého z kolegů a umýt si tak ruce. Ale byla by to gauneřina. A tak, když jsem takovým věcem nemohl zabránit, musel jsem se sám snažit při přípravě textů i při práci na inscenaci ze všech sil o to, aby ten výsledný průser byl umělecky co nejmenší. Myslím ovšem, že takových věcí bylo za těch patnáct let celkem minimum.

Samozřejmě, byly i další nepříjemné zážitky — zpravidla každoročně po schvalování dramaturgických plánů na KV KSČ, kam jsem neměl přístup a kde náš bývalý ředitel disciplinovaně kývl i na některé zcela nesmyslné „připomínky“. To pak člověku zbývalo jenom řvát vzteky do holých stěn nebo dovnitř sebe. Možná jsem mohl řvát i jinak, to je pravda, ale výsledek by asi jiný nebyl. Není divu, že jsme si všichni v divadlech po 17. listopadu vydechli tak hlasitě a mocně, až se zachvěly a padly i ty zdánlivě nehnutelné, zdánlivě železné figuríny v domě na pražském nábřeží a v jiných podobných domech po celé republice. A tak ta vzrušená doba mezi 17. listopadem a vánocemi, kdy se ty naše tři dramaturgické komůrky změnily doslova v úl našeho stávkového výboru, bude asi přece jen tím nejsilnějším zážitkem z celých těch patnácti let.

Co byste při svém odchodu popřál ostravskému divadlu a třeba i sobě?

Ostravskému divadlu — aby si dál drželo a pořád ještě vylepšovalo svou fazónu čelné české a moravské umělecké instituce, aby každá (pokud možno) jeho inscenace byla zdařilá a krásná a aby hlediště byla brzy opět plná. Sobě? Aby se o Těšínském divadle začalo více mluvit. Rád bych taky sem, do Ostravy, posílal občas i nejlepší těšínské inscenace. A protože znám vysoké nároky ostravského publika, dávám mu už předem ga-

ranci, že to nikdy nebude nic takového, co by tyto nároky nemohlo uspokojit. Takže na shledanou někdy při některém představení Těšínského divadla v Ostravě. A zlomte tady všichni vaz!

OPERA DĚTEM

Mladý operní divák je zárukou, že operní jeviště nebude hrát „přesilovku“ s operním hledištěm. Z této zásady vychází dramaturgie samostatného operního programu složeného z jednoaktových oper, přístupného hudebně i dramaticky nejmladšímu dětskému opernímu divákovi.

„To zas bude v lese mela!

Co to tam ta horda dělá?

Šlape všude mech a vřes,

huláká na celý les!

Skoro se to bojím říci . . .

Oni jsou to loupežníci!

Jsou to opravdu loupežníci s Myslivečkem, Šenkýřkou a dívkou v jednoaktové opeře Bohuslava Martinů Hlas lesa, kterou napsal na libreto Vítězslava Nezvala a která byla určena pro rozhlasové provedení v roce 1935. Všechno je v tomto dílku jako v pohádce o loupežnících a také hudba je celou svou povahou, komorním zvukem více naivní idylou než hudbou, jak ji známe z oper dramatických.

Je to, věru, názor mylný, že komín

jako valach silný
přetrvá věky, bude-li pouze z hlíny.

I komín veliký jako tele, spadne,

když je dělán bez fortele!

Na loupežníky navazují řemeslníci. Je to jedna z nejznámějších lidových zpěvoher 18. století — česká opera o komínku právě zedníky vystavěném aneb Boj pantátův se zedníky. Nevelké dílko líčí ledabylou práci zedníků, kteří si prozpěvují:

Špatné my dílo děláme,

když špatné materie máme,

z hlíny, bláta nic stálého, nic pevného

na tom světě nic věčného.

Ale proč se tím trápit, „však jsme také z hlíny pošli, přece k velkým věkům došli“. Jen když bude za práci plat a pak rychle pryč. V případě shody tematiky a problému 18. století s dneškem podotýkáme, že jde o shodu zcela náhodnou.

Nevrátili jsme se do pohádky, ale do doby
a kraje

kdy ještě lidé věřili na pověsti a báje
děvčata pletla pro milence věnce

z devatera kvítí
a vzduchem a za svitu měsíce
létala podpálená košťata, coby čarodějnice.

Vilém Blodek (a jeho opera *V studni*) bývá obvykle zaštiňován Bedřichem Smetanou. Jeho velice úspěšná a přitom jediná opera vznikla totiž současně s *Prodanou nevěstou* a byla také provedena pouze o rok později. Potom zbývaly Blodkovi pouze tři roky života. Libreto získal od autora libret oper Smetanových — Karla Sabiny. Jde tu jako v *Prodané nevěstě* o šťastné vítězství mladé lásky a její důmyslnost, s jejíž pomocí je napálen a odstraněn z cesty nevhodný ženich.

Režiséři Miloslav Nekvasil, Rudolf Málek a Květoslava Ondráková spolu s dirigenty Václavem Návratem a Ladislavem Matějkou připravili na scéně Alexandra Babraje divácký zážitek pro nejmladší návštěvníky opery, který si je určitě získá.

Premiéra je 6. září pro ostravské děti.

STÁLICE

Krátce po svém angažování do ostravské opery vylétla na zdejší nebe se závratnou prudkostí komety — ve strhující Hylasově a Gregorově inscenaci Janáčkovy *Káti Kabanové* vytvořila titulní roli s takovou hereckou i pěveckou přesvědčivostí, že bylo okamžitě jasné, že v ní ostravská opera získala dramatický soprán skutečně prvotřídního formátu. Bylo to na podzim 1960. Od té doby uplynulo už třicet let. A Eva Gebauerová - Phillips se za tu dobu proměnila ve stálici, která dokázala zazářit s plným leskem i na jiném, vyšším nebi, například i pražském (při velké řadě svých pohostinských vystoupení v Národním divadle).

Nejjasněji její hvězda září v dílech těch skladatelů, jejichž opery jsou opravdovými hudebními dramaty, neboť právě oni napsali a zkomponovali takové operní postavy, které svými party nejvíce konvenují expresivitě hereckého i pěveckého projevu této stále čelné ostravské operní pěvkyně. Tedy Verdi, Puccini, Wagner, Prokofjev, Janáček.

Byla skvělou Desdemonou ve Verdiho Othellovi, Aidou, Lady Macbeth, Elenou v Sicilských nešporách, Amélií v Maškarním plese, Leonorou v Síle osudu, dvakrát Leonorou v Trubadúrovi, dvakrát zpívala i Abigail v Nabuccovi a Alžbětu z Valois v Donu Carlosovi. Vynikla i v titulních rolích Pucciniho veristických oper Tosca, Turandot a Madame Butterfly (Čo—Čo—san hrála rovněž ve dvou inscenacích této opery). Podvkrát byla i výtečnou Leonorou v Beethovenově Fideliovi. Z wagnerovského repertoáru zaujala publikum jako Venuše v Tannhäuserovi, Senta v Bludném Holanďanovi, Irena v Rienzi, ve dvou inscenacích Lohengrina hrála Elsu. Z Janáčka má na svém ostravském kontě kromě dvou nastudování Káti Kabanové také dvojí nastudování Kostelničky v Její pastorkyni a Emilii Marty ve Věci Makropulos. Byla i Donnou Elvírou i Donnou Annou v Mozartově Donu Giovannim, dvakrát Taťánou v Eugenu Oněginovi, Marií Bolkonskou v Prokofjevově Vojně a míru, ale své uplatnění našla i v klasickém českém repertoáru, zvláště jako Milada v trojím nastudování Smetanova Dalibora, Julie v Dvořákově Jakobínovi, Cizí kněžna v Rusalce či Kněžna v Čertovi a Káči.

A po celých třicet let až do dneška je v té nejlepší fyzické a hlasové kondici, která jí umožňuje být stále na špici a připravena zdolávat další náročné úkoly svého hlasového a hereckého oboru.

Takže jí všichni přejeme, aby jí to vydrželo ještě hodně dlouho.

O BALETNÍM KONCERTU S NOVÝM ŠÉFEM BALETU

Novou sezónu zahájí baletní soubor SDO pod vedením svého nového šéfa Petra Koželuha baletním koncertem, složeným ze tří samostatných baletních kompozic. Bude

to Bolero na hudbu francouzského impresionisty M. Ravela v choreografii Ivana Hurycha, Partita in D na hudbu českého skladatele 18. století Františka Ignáce Tůmy v choreografii Daniela Wiesnera, který nedávno inscenoval v Ostravě Coppelii, a Nedbalky na průřez z nejznámějších baletních melodií Oskara Nedbala v choreografii Pavla Šmoka.

Při této příležitosti jsme požádali nového šéfa baletu o několik poznámek nejenom k připravovanému programu. Ale než mu udělíme slovo, zrekapitulujeme si alespoň několik základních faktů z jeho uměleckého života. Ostravskému publiku je znám z let 1973—1981, kdy ve zdejším baletním souboru působil jako sólista a choreograf. Odsud odchází do Prahy, do studia Balet Praha — pozdější Pražský komorní balet — jako tanečník a choreograf. Jeho práci, ale i celkový umělecký názor ovlivnily dvě osobnosti, a to choreografové Luboš Ogoun a Pavel Šmok. Od roku 1986 se jeho práce rozšiřuje i na oblast televize, muzikálu i činoherního divadla. Je to především spolupráce s režisérem Tarantem ve vytváření scénického pohybového divadla. Uveďme jenom například Markétu Lazarovou v Brně, Vévodkyni valdštejnských vojsk v Olomouci a další inscenace v Kolíně a Pardubicích.

A nyní k první otázce: Jaká je vaše základní umělecká koncepce?

„Chtěl bych, aby ostravský balet nebyl tuctovým baletním souborem, ale vytvořil si svůj vlastní obraz, vlastní charakter, a to celým svým uměleckým zaměřením. Měl by najít vlastní cestu, pokusit se vynalézat a neopakovat po druhých. Vzít také na sebe riziko hledání, riziko omylů i neúspěchů. Při dramaturgickém výběru je pro mne primárním důraz na hudební kvalitu kompozice.“

Můžete nám říci něco k obsahu tří baletů uvedených v baletním koncertu, jehož premiéra bude mimořádně ve středu 19. září?

„Můj vztah k obsahům baletu je spíše nevraživý. Myslím si, že divák buď pochopí, co se na scéně odehrává, i když tu nepůjde o opravdový příběh servírovaný mu po lopatě anebo dění na jevišti nepochopí, zůstane nezaujatý a citově chladný a pak jeho prožitek, zde vlast-

ně neprožitek, neumocní sebeobsažnější vysvětlování programu.“

A ještě alespoň stručně k výhledům?

„V následující sezóně mimo baletní koncert připravujeme balety Igora Stravinského Petruška a Pták Ohnivák, ve stadiu úvah o uvedení je Odyseus. Chtěl bych spolupracovat se svými bývalými kolegy a dnešními (nejenom československými špičkami naší choreografie Lubošem Ogounem a Pavlem Šmokem, ale zrovna tak navázat úzké kontakty se všemi mladými hledačskými talenty. Neuzavírat se a spolupracovat s tím nejlepším, co dnes v naší choreografii existuje.“

Děkujeme za rozhovor a přejeme úspěch při práci na Stravinského baletech, kterými se představíte v Ostravě nejenom jako šéf baletu, ale také jako choreograf.

Johann Strauss: VÍDEŇSKÁ KREV

Johann Strauss vešel do obecného povědomí jako král valčíků. Zřejmě to má co dělat s kvalitou a ne s kvantitou, protože jinak by se mu říkalo král polky: v seznamu jeho skladeb — bylo jich skoro k pěti stům — polky totiž převládají. Ale jsou tu i kadryly, tedy čtveřky, pochody — tedy marše — a galopy, totiž kvapíky. Strauss byl neuvěřitelně pilným skladatelem, komponoval doslova za všech situací, náčrty si psal do notesu i na manžety, pamětníci tvrdí, že psal i během kulečnickové partie a při zkouškách. Libretista Cikánského barona Ignác Schnitzler uvádí svědectví, že už po prvním přečtení textové knihy si Strauss začal pobrukovat melodie.

Ač byl již velice slavným a proslulým skladatelem, stále se nemohl odhodlat k tomu, aby napsal operetu. O tom, jak se k divadlu dostal, se vypráví následující historka — možná trochu z říše legend: v kavárně U zlatého beránka seděl Johann Strauss, ke stolku si přisedl jakýsi muž s tmavohnědým vousem a černě orámovaným skřipcem a oslovil sedícího skladatele: „Vy jste určitě Johann Strauss!“ Nebyl to nikdo jiný než sám veliký Jacques Offenbach, který právě dlel ve Vídni u příležitosti premiéry své operety Krásná Helena. A prý z tohoto setkání vyšla pobídka adresovaná Offenbachem Straus-

sovi, aby se věnoval psaní operet... Zřejmě pravda je mnohem střízlivější, ale taková pohádka se přece pěkně poslouchá, nemyslíte?

Vídeňská krev libretistů V. Léona a L. Steina je posledním, avšak nejpůsobivějším Straussovým opusem, jehož premiéry 25. října 1899 ve vídeňském Carltheatru se již skladatel nedočkal (zemřel 3. července téhož roku). Současně má zvláštní místo mezi posmrtnými díly v hudebních dějinách — sám autor použil při tvorbě svou vlastní hudební pozůstalost. Tak se v operetě můžeme setkat s původně koncertními valčíky Víno, ženy, zpěv, Ranní listy či Vídeňská krev.

Na ostravském jevišti se tato opereta naposledy objevila v roce 1973 v režii Vladislava Hamšíka. Na nové inscenaci, kterou vlastně vstoupí operetní soubor do nové divadelní sezóny 1990—91, spolupracuje s hostujícím režisérem Zdeňkem Havlíčkem dirigent P. Tužinský, výtvarník A. Babraj a choreograf E. Gabzdyl. V hlavních rolích se představí A. Hajdová, J. Hošťáková, H. Hradilová, H. Kubeczková, B. Morysová, K. Čepek, J. Drahoval, K. Lupínek, P. Miller, V. Morys, F. Návrat, P. Tichý, M. Urbánek, J. Vyorálek a další sólisté, sbor i balet operety.

Premiéra 29. září 1990 v Divadle Jiřího Myrona.

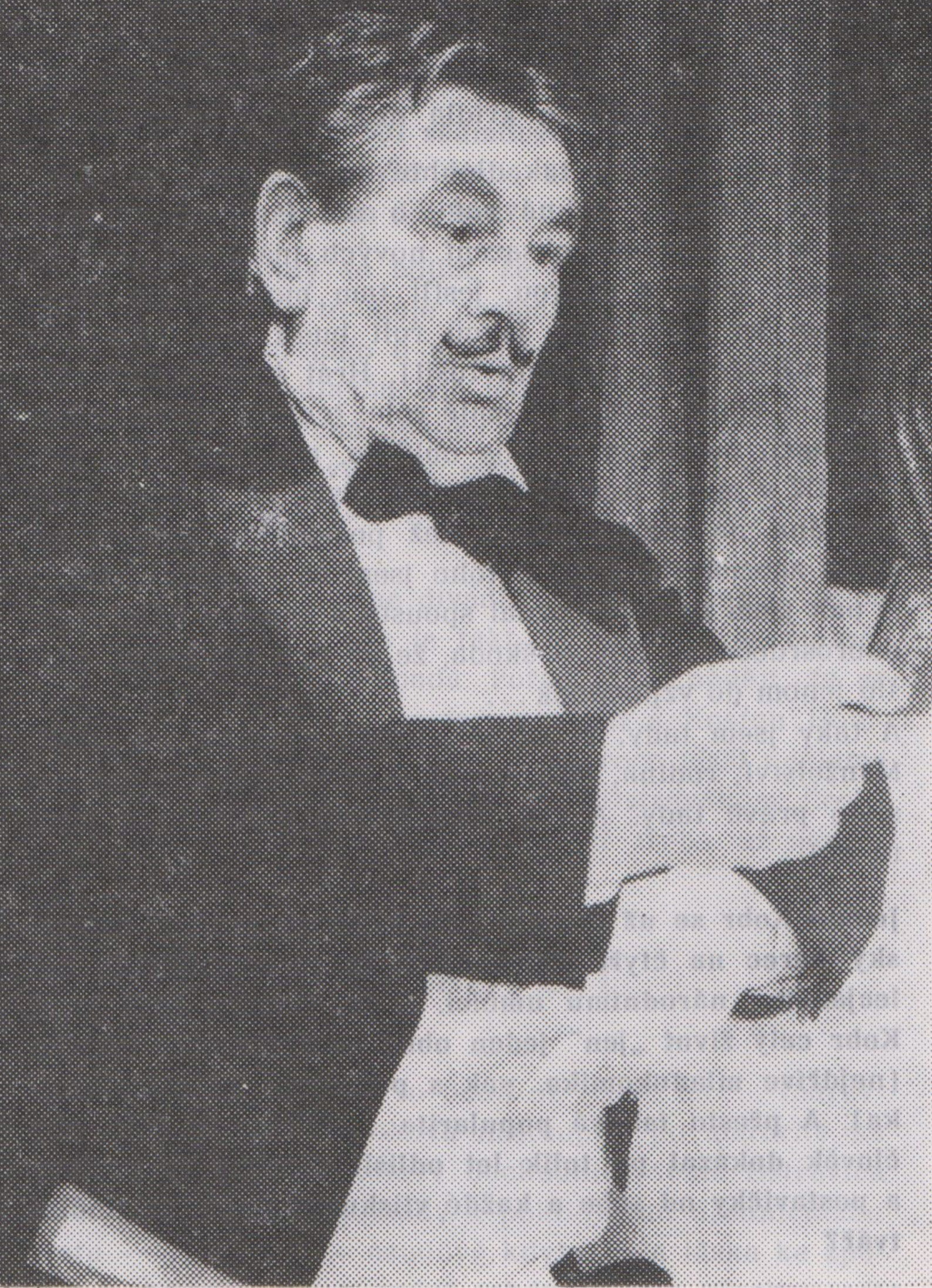
---

70 JOSEF KOBR 70

Čím se stalo, že roduvěrný Čech, Kladeňák, uvízl v Ostravě a zůstal jí věrný vlastně (s krátkými přestávkami) skoro celých padesát let?

Nevím, čím se to stalo. Když Němci zavřeli vysoké školy, toulal jsem se po pražských divadlech, až jednou přijel z Ostravy Adolf Minský a začal vyjednávat o angažmá s mou tehdejší blízkou známou Tildou Brabcovou. Ta mu ale řekla, že by byla ráda, kdyby do Ostravy vzali i mne. A tak jednou přijel J. Vogel, krátce na mne koukl při představení v pražské Uránii (kousek, ve které jsem hrál, ho vůbec nezajímal, takže nevyčkal ani konce představení) a nechal mi vzkaz, že by mne do Ostravy přijal. A protože jsem tu měl četné příbuzenstvo z babiččiny strany, nijak jsem se Ostravy neostýchal. Dokonce mi jako malému klukovi jeden ze

strýčků říkal, že Ostrava — to je taková Paříž Východu. Když jsem přijel, zjistil jsem samozřejmě hned, že o žádné Paříži řeč být nemůže, ale přece jen tu byl větší ruch než na Kladně — tramvaje, večerní provoz v kavárnách i na ulicích, a to bylo pro dvacetiletého mládence roztahujícího křídla dráždivé a zajímavé.

A že jsem tu zůstal tak dlouho? Jednak jsem tu už od počátku dostával pěkné role, o nic jsem se nemusel brát, na vyvěšovaná obsazení nových inscenací jsem se nechodil dívat s obavou, jestli tam moje jméno bude, ale jen se zvědavostí, jakou roli budu hrát (ale i to jsem už vždycky dopředu tušil). Hrál jsem prostě všechno — velké, střední i malé role, tenkrát většinou bez alternací, publikum si mne oblíbilo, tak proč bych měnil? Už v mládí jsem měl takové heslo, že je lepší dělat kapitána na malém člunu než posledního lodníka na velké zaoceánské lodi. A toho jsem se vždycky držel.

A pak jsem tu také poznal spousty a spousty báječných, dobrosrdečných lidí — škoda, že už jich tak hodně odešlo jenom do vzpomínek...

A taky jsem tady, v Ostravě, prožil všechno své štěstí. Manželství, rodina, děti, vnuci — toho všeho se mi dostalo právě tady. A tak jsem prostě pořád tu a jsem tu rád.

Jméno Kobr se už dostalo i do křížovek (známý ostravský herec na čtyři písmena), a to se nepoštětilo ani lecjakému národnímu umělci. A to, prosím, hrál Josef Kobr celý život „jen“ jeden obor — operetního komika (nejdříve mladokomika, pak s postupem let starokomika). A přesto taková popularita... Jak se to dělá, aby člověk dokázal po tolik let odlišit všechny ty postavy a postavičky od sebe a každé vtisknout jinou, originální tvář?

Já si vždycky hrozně rád vymýšlel: masku, originální pohybovou nebo hlasovou charakteristiku role, zvlášť u těch menších rolí, kde na to bývalo vždycky víc času, občas jsem se rád nechal i zpotvořit (třeba v eunušských rolích). Krásné taky bylo, když měl člověk partnery, se kterými si rozuměl na mrknutí oka a mohl se s nimi klidně pustit i do improvizací, extemporování. Třeba takový Ota Viktorin nebo Kosta Holubář. Ti mi teď chybějí...

A taky ten obor je už užší. V Polské krvi jsem hrával

kdysi Popiela, teď už na mne v mém věku zbývá jen Mirský... Protože jsem více citově založen, vždycky jsem se bál na jevišti slzí. Bál jsem se, že třeba jednou budu muset hrát v Paní Marjánce starého učitele. No a teď si toho užívám do sytosti...

Jaké pocity má na jevišti sedmdesátiletý herec? Neobjevuje se už někdy únava? Nebo smutek, že ten konec hereckého života je čím dál blíž?

Jsou okamžiky, kdy se bojím, že už je to naposled, co se líčím, že už je to moje poslední role. A s tou únavou: je to trochu jako u cirkusového koně: stojí si ve stáji se svěšenou hlavou, ale jen co se ozve hudba, jen co se rozhrne červená oponka a jen co se rozzáří světla, zvedne hlavu a vydá ze sebe všechno, co v něm je. A pak vyjde z manéže, zase svěsí hlavu a čeká na další podobný okamžik.

A tak i já — dokud mne divadlo bude potřebovat, třeba i na menší figurky. Ale je fakt, že mi těch sedmdesát ani tak smutných nepřipadá. Pořád mám naději, že se splní ten sen, který jsme jednou snili s Kostou Holubářem, totiž že spolu pro Ostravu v roce 2000 uděláme na náměstí estrádu, zazpíváme tam Ostravákům České panenky, i kdybychom přitom mohli třeba už jenom sedět.

TŘICET DIVADELNÍCH LET KARLY DIVÁKOVĚ

Na počátku této sezóny to bude už třicet let... Ostravská rodačka Karla Diváková nastoupila po maturitě na střední ekonomické škole v obchodním domě Ostravica a měla všechny předpoklady k poklidnému úřednickému životu — kdyby... To osudové kdyby byla láska ke zpěvu a k divadlu. A tak právě tehdy sebrala všechnu odvahu a přihlásila se ke konkursu do operního sboru. A uspěla...

Po třech sezónách následoval další konkurs na místo operetní sólistky, a to už byl poklidnému životu úplný konec. Hned na úvod převzala roli Diany ve starší inscenaci Offenbachovy operety Orfeus v podsvětí, nato dostala hlavní roli v rumunské operetě Lysistrata a na závěr sezóny se k tomu připojila jedna z nejkrásnějších rolí operetního repertoáru — Mamzelle Nitouche. Byl to

vstup náročný, ale vítězný. Ostravská opereta získala svou další první subretu.

Karla Diváková se díky svému zjevu i svému hudebnímu i hereckému talentu a především pro svou mimořádnou píli stala v tom nejlepším slova smyslu hvězdou, kterou Ostravě ostatní operetní soubory právem záviděly.

Při zpětném pohledu na tyto začátky Karla Diváková přiznává, že mnohé z těch hlavních a titulních rolí mohla zvládnout jen díky své mladistvé odvaze a díky spolupráci s takovými režiséry a dirigenty, jakými byli J. Pacl, M. Vyoral, Vl. Brázda či Ant. Kašper, ale i díky pochopení celého souboru pro mladé kolegy. Vždyť vstoupila na náročnou sólistickou dráhu vlastně jen po pěvecké přípravě; složku hereckou i pohybovou si musela doplňovat takříkajíc za pochodu. Konečně, která z uměleckých škol připraví i dnes adepta zábavného hudebního divadla po všech stránkách?

„Nikdo se nás neptal, jakou máme průpravu, vyžadoval se pouze výsledek. A bylo to správné.“ Tak hodnotí tato léta prizmatem dnešní zkušenosti samotná Karla Diváková. Stejně tak se nikdo zpěváka neptal, zda je možno jeden večer zpívat klasickou operetu a příští večer muzikál. Byl to prostě přirozený výběr, ve kterém obstáli jen ti skutečně talentovaní, disponovaní a především pracovití.

Většina rolí Karly Divákové patří klasické operetní literatuře, která se v našem operetním souboru pěstuje více než muzikál. Dá se říci, že má nebo měla ve svém repertoáru všechny hlavní role všech nejběžněji uváděných operet J. Offenbacha, C. Millöckera, F. Lehára, E. Kálmána, J. Strausse, O. Nedbala, R. Piskáčka i R. Frimla. S některými se setkala i v dvojím nastudování — Helena z Polské krve, Diana z Orfea, kněžna Marie z Zellerovy operety Ptáčník nebo exotická Iduna z Ohňostroje. Klasická opereta se vždy opírá především o pěveckou složku, herecká interpretace vždy vychází z osobnosti představitelky. Jinak je tomu u muzikálů, které většinou vycházejí z činoherních předloh a dávají i možnost herecky vyjádřit odlišnost jednotlivých postav. Proto jubilantka tak ráda vzpomíná na své muzikálové role — My Fair Lady, Zkrocení zlé ženy (Kiss Me Kate), Zvonokosy, Dáma s jablky, Ohňostroj, které vždy přinášely nové a složitější nároky při studiu a

zpětně obohacovaly hereckou zkušenost i pro klasickou oblast.

„Mám pocit, že každou inscenací začínám vždy znovu“ — říká Karla Diváková. Proto má ráda i hostování cizích režisérů, kteří přicházejí s novými pohledy a dovedou v interpretech objevit i nové rysy jejich herectví.

Pro další léta přejeme Karle Divákové, jistě i jménem diváků, hodně krásných rolí i životní pohody.

NOVÉ PREMIÉRY DPB

Divadlo Petra Bezruče uvede v sezóně 1990—91 deset nových premiér: z toho osm bude pro běžné večerní předplatné v Domě kultury VÍTKOVIC, jedna ve studiovém. Minidivadle Blaník a jedna bude určena pro dětské diváky.

K dílu jednoho ze svých zakladatelů a předních tvůrců A. Lichého, ředitele, režiséra, dramatika a herce, se DPB vrátí jeho poetickou parafrází na romantické příběhy lásky, žárlivosti, odvahy a šarmu (i šermů) FANFANTULIPÁN. K režii tohoto titulu byl přizván jeden z hlavních tvůrců nejslavnější éry DPB Evžen Němec.

Ve spolupráci s režisérem známého avantgardního brněnského divadla Husa na provázku Vl. Morávkem se rodí projekt COMMEDIA, který by měl být scénickou kompozicí na motivy scénářů klasické italské commedie dell'arte.

Z klasického odkazu světové dramatiky bude čerpat i další inscenace, konverzační komedie anglického autora Williama Congreva LÁSKA ZA LÁSKU, a do oblasti zábavného repertoáru patří i dvě hry z moderní světové dramatiky — bizarní parodická komedie CÍSAŘ JOSEF A DCERA ŽELEZNIČÁŘE, kterou napsal Rakušan Fritz von Herzmanovsky - Orlando, a komedie Francouze Jacquese Audibertiho ALARIKA aneb ZLO LÉČÍ.

Dalším z autorských projektů, který vzniká v dramaturgii Divadla P. Bezruče, bude scénická kompozice na motivy LABYRINTU SVĚTA A RÁJE SRDCE J. A. Komenického.

Současný maďarský dramatik György Spiró, dnes asi jednička ve svém oboru ve své zemi, se pozoruhodně rychle zabydluje i na českých jevištích — protože nám má co říct, a protože to taky umí říct. Jeho hra KUŘECÍ

HLAVA, kterou v DPB pohostinsky nastuduje mladý pardubický režisér J. Deák, se na příběhu mladého člověka v průmyslovém velkoměstě zamýšlí nad důvody citové deprivace a násilí, které provázejí chování části mladé generace.

Světově proslulý moderní americký dramatik Edward Albee je autorem pozoruhodné hry VŠECHNO V ZAHRADĚ, která se zabývá otázkami ústupu lidí od jejich morálních zásad ve jménu úsilí o vyšší životní standard. Tato tragikomedie se stala již trvalou součástí moderního světového repertoáru.

V Minidivadle Blaník chystá Divadlo P. Bezruče čs. premiéru hry předního světového dramatika našeho století Sł. Mrożka ŠŤASTNÁ UDÁLOST. Je to bujará komedie se silným ironickým podtextem — o mladém bouřlivákovi, který se ve stavu naprostého fyzického i psychického vyčerpání postupně ukázněně vřazuje do konzervativního způsobu života.

Pro školní mládež uvede Divadlo P. Bezruče dobrodružný romantický příběh KAPITÁN FRACASSE, který na motivy stejnojmenného klasického románu T. Gautiera napsal I. Fischer a dodal mu nových barev a vůní i četnými vlastními písničkami.

Třicet let v Divadle Petra Bezruče oslaví letos v červenci

herec JINDŘICH DVOŘÁK

V krátkém rozhovoru na konci divadelní sezóny o sobě prozradil:

„V době, kdy jsem přijal angažmá v ostravském Divadle Petra Bezruče, sídlilo ještě na Přívozské ulici, tam, kde je dnes televizní studio. Bydlím za rohem, a tak jsem koukal z okna přímo na divadlo i na rozhlas, se kterým stále spolupracuji. Pocházím z Máchova kraje a mnozí přátelé z Čech se mi diví, jak se mi může v tom špinavém, zakouřeném městě líbit. Přiznám se, že mám Ostravu rád. Dala mi mnoho zajímavé práce v rozhlase a krásné role na divadle. Myslím si, že málokterého herce tak kopla štěstěna, že by se mu podařilo zahrát si dvakrát za život roli kluka o berlích ve hře Saši Lichého Lařka, dvakrát za život ve Smočkově Podivném odpoledni dr. Zvonka Burkeho roli vychrtlé bytné.“

Na co ještě rád vzpomínáte?

„Když jsem v Ostravě, rád vzpomínám na svůj Máchův kraj, když jsem o prázdninách u maminky, těším se zase do Ostravy a na divadlo.“

Máte tajné přání?

„Ne, nemám. A ta, která mohu prozradit, si většinou splním sám. Přesto jsou věci, které neovlivním. Už jsem ve věku, kdy se musíme s některými přáteli nebo kolegy rozloučit, ale takový už je život. Pokud však je pro herce dobrá práce, je i dobrý život. Řídím se podle jednoduché tatínkovy poučky: „Když nebudeš nikdy lhát, nebudeš si muset nic pamatovat.“ A já si tu paměť, věru, musím šetřit na divadle.“

Již třicet let hrajete většinou pro mládež. Co si o ní myslíte?

„Je citlivá, reaguje nepokrytecky, někdy až impulzivně, což je jí vlastní. Škoda, že je málo autorů, kteří by se zabývali specifičtější dramatikou pro mládež. Domnívám se, že u studentů ostravských vysokých škol není vypěstována samozřejmá touha po divadle a umění vůbec; zejména to udivuje u studentů Pedagogické fakulty, kteří budou později k estetickému cítění sami vychovávat.“

Děkuji za rozhovor, přeji dobré zdraví a další krásné role.

E. PEKÁRKOVÁ

Představujeme vám nové tváře:

DANA SEDLÁKOVÁ

V letošním roce jsem absolvovala ostravskou konzervatoř. Během posledních ročníků jsem dostala nabídku pracovat v SDO v muzikálu Ano, ano, v DPB v Caesarovi a nyní v komedii Smrt. Tuto šanci pokládám za štěstí nejen proto, že mnozí spolužáci jsou po ukončení studia zatím bez angažmá, ale také proto, že jako začínající umělec mám příležitost vedle zkušených kolegů v DPB poznávat odlišné žánry včetně experimentů.

První zážitky z divadla? Ty byly ze hry Ano, ano. Myslím, že hodně záleží na spolupráci s režisérem a celým kolektivem. Aby mladý herec měl pocit, že byl ostatními přijat jako rovnocenný partner.

Ze Státního divadla v Ostravě odcházejí od nové divadelní sezóny

Režisérka činohry SDO **Lída ENGELOVÁ** odchází do Městských divadel pražských. Diváci znají její režijní práci např. z inscenací Příběh Jana Jakubce, Dáma není k pálení, Ideální manžel, Zločin a trest. Snad k nejznámějším patří Antigona, která měla velký ohlas i u pražského publika a v posledních červnových dnech ji natáčela ostravská televize, s níž kromě Čs. rozhlasu režisérka Engelová úzce spolupracovala. Přejeme paní režisérce, která v období něžné revoluce patřila k iniciátorům vítaných změn v uměleckém dění, do dalšího pražského působení mnoho úspěchů.

Dalším režisérem, který opouští SDO, je režisér Divadla Petra Bezruče **Pavel PALOUŠ**. Po osmnáctileté plodné režisérské, ale i dramaturgické činnosti odchází do Liberce.

Do Národního divadla v Praze je angažována herečka SDO **Jitka SMUTNÁ**, známá z mnoha činoher na všech scénách SDO, ale i z televizních pořadů pro děti. V ND Praha připravuje Jitka Smutná v režii Jana Kačera hru Vl. Vančury Pekař Jan Marhoul, u nás uvedenou v letech 1985 a 1986. Jejimi hereckými partnery budou také ostravským divákům známí Jan Vlasák a Tomáš Töpfer. Jitku Smutnou však ještě v Ostravě uvidíme. Účinkuje na Komorní scéně ve hře Václava Havla Asanace a o jejích začátcích v Národním divadle budeme psát v některém z příštích čísel.

Z činohry odchází další herec — **Miloš STRÁNSKÝ**. Po dvou sezónách umělecké činnosti v SDO bude pokračovat v Horáckém divadle v Jihlavě jako jeho ředitel.

Činohru SDO opouští také herečka **Kateřina SEIDLOVÁ - HRUŠKOVÁ**, kterou si diváci mohou pamatovat z titulní role Antigony; z činohry DPB odchází herečka **Ludmila ÚLEHLOVÁ - BAŤKOVÁ**.

Po dlouholetém působení odchází **Radoslav SVOZIL**, který byl od roku 1949 sólistou opery SDO a později inspicientem, a **Jarmila KOVALOVÁ** — baletní mistr. Z posledního období připomeneme alespoň její uměleckou spolupráci na baletech Don Quijote, Sen noci svatojánské nebo Doktor Bolíto. Také **Ludmila NĚMCOVÁ** patří k těm, kteří věnovali divadlu mnoho let. Ve funkci tajemnice Divadla loutek pracovala od roku 1974 až do

důchodového věku. **Dr. Jiří MUSIL** — psycholog odchází z SDO přednášet od nového školního roku na Univerzitu Palackého v Olomouci, kam byla přijata jako studentka filozofické fakulty UP **Silvie TITTLEROVÁ** — nápovědka činohry.

Přáli bychom si, aby všichni, kdo z ostravského divadla odcházejí, se do něj rádi vraceli.

Noví umělečtí pracovníci ve Státním divadle v Ostravě

Od 1. srpna nastupuje do funkce šéfa operetního souboru **Jiří MĚŘÍNSKÝ**. Přichází do Ostravy ze Slezského divadla Opava. Z Divadla S. K. Neumanna Praha je **Věra MAŠKOVÁ**, dramaturgyně činohry SDO. Tento umělecký soubor zaznamená od začátku sezóny více nových kolegů. Patří k nim **Veronika FOREJTOVÁ**, která přechází z DPB a v činohře SDO již účinkovala v hudební komedii Jiřího Suchého Výhybka. Jejím rovněž hereckým partnerem se od září stane v SDO **Zdeněk FOREJT** z Těšínského divadla. Další herečkou je **Ingrid FABIÁNOVÁ-TRNĚNÁ**. Představila se ostravským divákům v muzikálu Filozofská historie a není třeba dodávat, že úspěšně. Úplně novým hercem činohry SDO je absolvent JAMU **David VIKTORA**. Jako sólista opery je od nové sezóny angažován **PhDr. Viktor ZDYRKO** ze Štátného divadla Košice.

V Divadle Petra Bezruče nastupují mladí: režisér **Petr VESELÝ** z JAMU Brno, herci **Dana SEDLÁKOVÁ** — absolventka ostravské konzervatoře a **Vladimír HRABAL** z Divadla pracujících ze Zlína.

ZAJÍMAVOSTI Z SDO

Šéfdirigentovi ostravské operety Pavlu TUŽINSKÉMU bylo v červnu uděleno Čestné uznání Mezinárodní společnosti Roberta Stolze, která má své sídlo ve Vídni. Vyznámenání mu bylo uděleno za jeho velké zásluhy a péči o pěstování díla tohoto významného rakouského operetního skladatele.

*

Oblíbenou mladou sólistku činohry Evu VEJMĚLKOVOU ostravští diváci v příští sezóně na jevišti neuvidí. Do-

stala totiž smlouvu na natočení tří filmů v zahraničí: v Kanadě, SRN a v Itálii. Všichni jí to samozřejmě přejeme a přejeme jí i to, aby tyto filmy byly úspěšné; zvláště když Eva Vejmělková projevila přání vrátit se po skončení své práce u filmu do ostravského divadelního angažmá.

JUBILANTI V SDO

Ještě o prázdninách v srpnu oslavil své šedesátiny řidič **Josef KORÁB**. V prvním měsíci divadelní sezóny — září oslavují 50. narozeniny **Milada KUNTOŠOVÁ** — mzdová účetní a **Vlastimil VÁCLAVÍK** — řidič. V září se dožívají krásného věku také naši dva vrátní — 70 let **Ladislav HEROLD** a **Václav STIBŮREK** 75 let.

Během divadelních prázdnin však budeme mít mnoho pracovních jubileí:

V červenci tomu bylo 30 let, kdy do ostravského DPB přišli herci **Jindřich DVOŘÁK**, **Bohuslav ČVANČARA** a **Blanka ČVANČAROVÁ - MEIEROVÁ**, do činohry SDO herečka **Milena ASMANOVÁ** a 35 let je již v SDO **Robert HUČÍN** — zřízenec.

V srpnu mají 30. pracovní výročí **zasl. um. Eva GEBAUEROVÁ - PHILLIPS** — sólistka opery, **Karla DIVÁKOVÁ** — sólistka operety, **Helga BERGEROVÁ** — osvětlovačka a 40 let v SDO oslavuje **Evžen KOT** — vedoucí ekonomického oddělení a **Rajmund MÁDER** — člen operetního sboru.

Rovněž v srpnu mají 45. pracovní jubileum **Oldřich MALÝ** — mistr osvětlení, **Drahomíra JANÍČKOVÁ** — inspektorka DAD, **Vladimír KOHUT**, **Jan BOLECH** a **Blanka SAMOHÝLOVÁ** — členové operního sboru, **František MENZEL** — člen operetního orchestru a v září **Rudolf KUBICA** — člen operetního sboru. — Dalšími jubilanty v září jsou **Pavel PRAŽÁK** — člen operního orchestru a **Jiří ROGOZNÝ** — člen operetního sboru, kteří oslaví 25 let v SDO.

Milí jubilanti, přijměte naše upřímné blahopřání!

PŘIPRAVUJEME NA ŘÍJEN

V říjnu se naše soubory představí divákům se třemi novými premiérami.

První přijde na řadu opera, která 3. října uvede v Divadle A. Dvořáka k 220. výročí narození Ludwiga van Beethovena premiéru jeho slavné jediné opery FIDELIO. Nastuduje ji V. Návrat, režisérem bude šéf opery M. Nekvasil.

27. října budou hned dvě premiéry najednou. Činoherní soubor uvede v Divadle J. Myrona a v režii K. Bryndy hru našeho dlouho proskribovaného dramatika a teatrologa prof. Jana Kopeckého KOMEDIE O HVĚZDĚ. Je to hra, která vznikla na motivy podkrkonošských lidových vánočních her a její inscenace by měla už tak trochu předznamenávat vánoční pohodu a mír mezi lidmi dobré vůle. Jejím tématem je samozřejmě křesťanská legenda o narození Ježíše Krista.

Zcela opačný ráz by ovšem měla mít téhož dne premiéra Divadla Petra Bezruče. To totiž na 27. října připravuje uvedení pozoruhodné novinky předního současného maďarského dramatika Györgye Spiróa KUŘECÍ HLAVA. Spiró v posledních 2—3 letech rychle zdomácňuje i na českých jevištích, zvláště pro nonkonformnost svého pohledu na život, pro otevřenost, s jakou staví diváky před palčivé problémy dneška. V KUŘECÍ HLAVĚ, příběhu mladého člověka v průmyslovém velkoměstě, hledá důvody citové deprivace a násilnictví, které provázejí chování části současné mladé generace. KUŘECÍ HLAVU nastuduje jeden z největších talentů mladé české režisérské generace režisér Juraj Deák z Východočeského divadla v Pardubicích.

Věříme, že jak Fidelio, tak i Komédie o hvězdě a Kuřecí hlava vzbudí zájem našich diváků. Všechny tři tituly za to opravdu stojí.

Vstupenky obdržíte

**V CELODENNÍM ÚSTŘEDNÍM
PŘEDPRODEJI**

**na třídě Pabla Nerudy (Čs. legií),
vedle Divadla Jiřího Myrona**

pondělí od 9 do 13 hodin
úterý až pátek od 9 do 17 hodin
v sobotu a v neděli od 9 do 12.30 hod.

Telefon ústředního předprodeje 23 48 40

hodinu před začátkem představení u pokladny

v Divadle Antonína Dvořáka — telefon 23 37 81

v Divadle Jiřího Myrona — telefon 23 17 48

v Domě kultury VÍTKOVIC —

v Divadle Petra Bezruče — telefon 26 26 67

předplatné — telefon 23 40 08

Předprodej vstupenek na měsíc září v ústředním předprodeji od 25. srpna 1990. — Poskytneme slevy na vstupném: invalidům a jejich průvodcům — při organizovaných návštěvách ze škol, učilišť, domovů mládeže, domovů důchodců, vojákům základní služby včetně hodnosti četaře na operu, balet, činohru ve výši 50 % — na operetu v určených inscenacích. Na předpremiéry — veřejné generálky pro důchodce jednotné vstupné 5 Kčs.

Vydalo Státní divadlo Ostrava, červenec 1990 — neprodejné. Vytiskly OSTRAVSKÉ TISKÁRNY, s. p., provoz 21, Ostrava 1, Novinářská 7, č. z. 4174.

STÁTNÍ DIVADLO V OSTRAVĚ

Pabla Nerudy 14
701 04 OSTRAVA
Telefon 23 28 21

Poštovné paušalováno

trava J. Novinářské V. 6. x. 1174.

dale Státní divadlo Ostrava, červenec 1990

hne Výtisků OSTRAVSKÉ TISKARNY, s p. p.